

Alle tings mening

Trond Borgen

Publisert: 15. april 2005 09:37 Oppdatert: 15. april 2005 10:38

Så ble det til slutt «Alle tings mening», skjønt tittelen på denne kritikken kunne like gjerne være «Tivoli. Tivoli!».

«Patrik Entian, Ellen Røed, maleri, video, data.»

Begge overskriftene er i dette tilfellet omtrent like dekkende og overlapper hverandre i betydning.

Det første som slår meg på utstillingen til Patrik Entian og Ellen Røed i Rogaland Kunstsenter er kunstnerens lekende holdning, både til de etablerte, klare kategoriene innen kunsten og til kunstens innhold. Her er et tivolipreg med framvisning av kuriositeter, billig underholdning og freakshow, noe som understrekes av utstillingens tittel, «Holmgang», som peker på trivialkulturens meningsløshet innen fjernsynsmediet. Hvordan skapes mening, holdninger, standpunkt i samfunnet vårt, og hvordan registreres og måles dette? er spørsmål som ligger implisitt i denne utstillingen.

Derfor står objektet «Ja eller Nei» sentralt: Projisert på veggen er det gråe Ja/Nei-barometeret fra EF-avstemningen i 1972. Men her er det ikke folkeavstemningen som avgjør pilens utslag - ute i friluft,

like utenfor rømningsdøren, har kunstnerparet montert en vindmåler. Det er hvilken vei vinden blåser som avgjør et Ja- eller Nei-flertall. Norges forhold til EU kommenteres også i maleriet «Solo», et norgeskart hvor landet er isolert mot en blå bunn, og i «Fjordlandskap», hvor en norsk fjord er kamuflasjemalt, så ingen skal finne oss og landet vårt.

Gammeldagse skoleplansjer mimes og parodieres i «Slik blir det flo og fjære. Moon and earth dancing towards sun» og «Solens stråler ved ekvator og hos oss. Why we have pines and palms», mens utsnitt av kart forteller oss alt og ingenting. Denne utstillingen punkterer ettertrykkelig den positivistiske holdningen om at all viten om verden kan bygge på kjensgjerningen gitt gjennom erfaringen; og den peker på kunstens nødvendighet nettopp fordi alt slett ikke kan måles og fremstilles til klar og entydig forståelse. Alle tings mening er at der ingen mening finnes, i hvert fall ingen kategorisk mening. Og grensen mellom orden og

kaos er ofte tilfeldig, som vi ser det «Fly Fly», hvor en enorm mengde fly roter seg sammen til en eneste stor flod

Kunstens navlebeskuende selvnyttels installasjonen «Tower with cage», hv inne i et bur overfører et forvrengt TV-bilde til en søyle med fem monitører stabil mens en radio inne i buret tilfører radiostasjon. Den doble betydninger også kan referere til k performancekunstneren John Cage bevegelsen han bidro til å påvirke, gis uttrykk her og antyder hvor dette plassere seg selv: I en slags forlengelse Fluxus, men med bruk av dagens virke på en utstilling som både er svært und gir rom til ettertanke.

Kjære leser

Vi vil gjerne ha engasjement, argumenter og dine synspunkter på sakene vi skriver om. Her må du identifisere deg med fullt navn. Vi er sikre på at det gjør debatt interessant. Les og sett deg inn i [debattreglene](#) våre før du deltar i debatten.

Vennlig hilsen Solveig Grødem Sandelson, kultur- og debattredaktør.

Legg til en kommentar ...

Publisert på Facebook også

Publisert som Ellen Røed (Ikke deg?)

Kommenter

Sosial tilleggsfunksjon for Facebook

Digitalt - og bare det.

Få alt fra Aftenbladet – når du vil, hvor du vill

[Få Digital »](#)

MEMBERSHET
Stavanger Aftenblad

Utstilling

Rogaland Kunstsenter:
Patrik Entian, Ellen Røed, maleri, video, data.

T.o.m. 1. mai

[Bokanmeldelser](#)

[Musikkanmeldelser](#)

[Scenearmeldelser](#)

[« kom hjem når sorgene har løpt forbi »](#)

Ylva Ambrosia Wærenskjold:

[« Den besværlige historien »](#)

Thorvald Steen:

[« På stengte stier. Tre vandringer gjennom dagens Israel og Palestina »](#)

Tor Øystein Vaaland:

[« Ni favner og dypere »](#)

Tom Ingar Eliassen

[« Norske sjøfolk forteller. Sjømannsopplevelser fra 1950 til våre dager»](#)

Lasse Trædal:

[LES FLERE...](#)

Filmanmeldelser

Spillanmeldelser

Konsertanmeldelser

[«12 Years a Slave»](#)

Et nytt drama om noe så fælt som det amerikanske slaveriet – trenger vi det? Svaret er ja, vel å merke dersom det er så godt laget som det briten Si

[«The Wolf of Wall Street»](#)

Tre timer går som en fornøylig røyk i selskap med aksje-ulven Jordan Belfort, i Leonardo DiCaprios skikkelse.

[«Jack Ryan - shadow recruit»](#)

Det beste med denne CIA-actionthrilleren er ikke amerikanerne, men hvordan Kenneth Branagh spiller den russiske skurken.

[«Meg eier ingen»](#)